

Temelia

Ion Luca Caragiale

Atâta muncă fără preget!
Încet-încet, de-atâția ani,
De jos, din temelia stâncii,
cazmaua smulge bolovani,
Și macaraua suie-n muche,
și dalta-n feluri îi cioplește,
La rând ciocanul îi așează,
frumos mistria-i rostuieste;
Și - lucru vrednic de mirare
din răsărit până-n apus! -
Un grandios castel, d-asupra,
spre nori se-nalță și tot crește:
Pe cât jos se scobește stânca,
pe-atât se-mpodobeste sus...
...Mai trebuie frontonul splendid,
alegoria triumfală,
Și-i opera desăvârșită -
e gat-a unui secol fală!...
Un ultim bloc enorm, acuma,
trosnind, e smuls din grop-adâncă
Și ridicat din greu pe scripet...
Dar blocul ultim nu-i sus încă,
Și, din afund, din măruntaie,
răcnește stânca: „Nu mai pot”
„Proptele iute! Merg de râpă!
mă surp cu fala-vă cu tot!”
Morala
Ades, visând prea vesel,
ai deșteptare tristă...
„Să nu te rezemi, Doamne,
decât pe ce rezistă!”